

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LIII (47)

Štev. (Nº) 32

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

1º de septiembre - 1. septembra 1994

Problemi ob volitvah

Ta teden naj bi vse zainteresirane stranke za skupni nastop na lokalnih volitvah v Sloveniji predložile pisne pripombe k predlogu sporazuma o takem nastopu. Usklajevanje končnega besedila naj bi namreč potekalo do konca meseca, prvega septembra pa naj bi predsedniki strank usklajen in izdan sporazum tudi podpisali.

Predlog sporazuma predvideva, da bodo podpisnice začele z dogovori o skupnem nastopu tudi na volitvah v parlament. Marjan Vidmar, predsednik narodnih demokratov, je povsem jasno poudaril, da je soglasje o skupnem nastopu na državnih volitvah ena od glavnih pripomb oziroma zahtev njegove stranke, vendar v tem trenutku krščanski demokrati najbrž ne morejo pristati na tak predlog, razen v primeru odločitve po zapustitvi obstoječe vladne koalicije.

Vprašanje je tudi, ali bodo ostali morebitni partnerji sprejeli kriterij krščanskih demokratov za določanje kandidatov, potencialnih županov in mestnih svetnikov. Enkrat so krščanski demokrati že ponudili kriterij — da bi oblikovali razmerja glede na dosežene volilne rezultate — vendar so ga v drugih strankah zavrnili, večinoma z razlogi, da sedanja moč SKD niti približno ni

enaka njenemu uspehu na volitvah. Podobno kot naj bi veljalo za socialdemokratsko stranko, vendar z bistveno razliko — tej naj bi se moč namreč bistveno povečala, bolj od njenega neuspeha na volitvah. V primeru, če bo ta koalicija res dobila svojega predsednika, je to lahko samo Janša.

Sicer pa tudi spisek strank, ki so se doslej pozitivno opredelile do skupnega nastopa na lokalnih volitvah, ni tako samoumeven, kot se morda zdi. Takšnih strank je trenutno sedem: socialdemokrati, ljudska stranka, krščanski demokrati, narodni demokrati, Zeleni Slovenije, Liberalna stranka in Slovenska nacionalna desnica.

Prvotni predlog o koaliciji za lokalne volitve je sprva omenjala le tri oziroma štiri stranke, zato se bo pred podpisom sporazuma potrebno dogovoriti, kdo bo v takšni koaliciji sodeloval in kdo ne. Zahtevo po takšnem dogovoru o sodelujočih so v SKD celo zavarovali s posebnim sklepom izvršilnega odbora češ, da je treba o sodelovanju v predvolilni koaliciji na lokalni ravni doseči konsenz. Ta se bo seveda ugotavljal predvsem na državni ravni predstavništva strank, kjer pa vladajo drugačna razmerja kot med njihovimi občinskimi izpostavami.

Avstrijski predsednik povabil poglavarje sosednjih držav

Avstrijski predsednik Klestil je za 21. avgusta povabil na sestanek vse poglavarje držav, ki mejijo na Avstrijo. To so bili Vaclav Havel (Češka), Michal Kovač (Slovaška), Arpad Göncz (Madžarska), Milan Kučan (Slovenija), Oscar Luigi Scalfaro (Italija), Otto Stich (Švica), Roman Herzog (Nemčija) in Hans Adam II. (knez v Lichtensteinu).

V Alpbachu na Tirolskem so imeli priložnost izmenjati stališča o evropski integraciji in vključevanju reformnih držav vanjo, o sosedskih odnosih in problemih,

kollektivni varnostni politiki itd.

Kot je pred srečanjem v Alpbachu izjavil Klestil, je njegovo povabilo sosednjim poglavarjem izraz prepričanja, „da je Avstrija naravni dok za vse tiste države, ki bi se rade pridružile EU in ki bi rade, da bi Avstrija v tem pogledu zanje odigrala posredniško vlogo.“

Srečanje je bila tudi priložnost za neuradne dvostranske pogovore med predsedniki, denimo s slovaško-madžarsko manjšinsko problematiko ali slovensko-italijanskimi restitucijskimi vprašanji.

Slovenski dan v letu 1994

Slovenci smo prišli pred več desetletji v Argentino brez sredstev in brez zvez. Imeli smo le dobro voljo, da si bomo v tej deželi ustvarili novo bivanje. Bili smo še pod vplivom genocida v naši domovini Sloveniji in od lepo urejenih domov in krajev so ostali le trpki spomini. Slovenska trdživost in pa zavest, da smo se prav odločali, ko smo med revolucijo in pod okupacijo branili svojo domovino in lastno življenje, sta nam pomagali, da smo lahko krepko prišli za delo in začeli na novo graditi svoje domove. Povezani v skupni usodi in ob enakih težavah smo se ob koncu tedna zbirali in izmenjali vtise o novih krajih. Posebno ob praznikih smo čutili potrebo za takšna srečanja. Takratni odbor Društva Slovencev pod predsedstvom inž. Mozetiča je dojel naše potrebe. Zato so odborniki določili Belo nedeljo za dan, ko naj bi se zbralo kar največje število rojakov in bi po stari slovenski navadi skupaj praznovali povelikonočni praznik, ki nam je vselej dajal upanje, da naši trudi ne bodo zaman.

Imenovali so ga Slovenski dan. Prvi takšni dnevi so bili pristrčno rokovanje in ob petju slovenskih pesmi smo jih veselo preživljali. Kmalu pa smo pričeli vključevati tudi športne igre in razne prizore, ki so mnogokrat dosegli visoko raven. Vedno smo se težko razhajali in se že v naprej veselili snidenja v naslednjem letu.

Po dolгих letih smo končno dočakali težko zaželeno samostojno državo Slovenijo. V živahnih stikih z njo se bodo tudi srečanja ob Slovenskem dnevu spremenila. Iz organizacijskih vzrokov je sedanji odbor Zedinjene Slovenije prestavil tradicionalni Slovenski dan. Letos ga nismo praznovali na Belo nedeljo, temveč se bo vršil v pomladnem mesecu oktobru v Našem domu v San Justu. Dobili bomo tudi goste iz Slovenije, kateri nam bodo prinesli pozdrav iz domovine v narodnih pesmih in plesih. Segli si bomo v roke in skupaj doživljali slovenstvo v — Sloveniji v svetu.

Pavlina Dobovškova

Zgodilo se je v Sloveniji

Predstavniki SDSS, SLS, SKD, NDS, SND, DS, LS in Zeleni Slovenije so se v torek, 30. avgusta, sestali na sedežu SDSS v Ljubljani in soglasno zahtevali, da mora državni zbor še v septembru sprejeti zakon o območjih občin in da morajo biti volitve v nove občine izvedene še letos. Predsedniki in glavni tajniki omenjenih strank so tudi obravnavali osnutek koalicijskega sporazuma za skupni nastop na lokalnih volitvah za župane in občinske svete v občinah, kjer se voli po večinskem principu.

Stališča strank glede bodočega sporazuma so se razlikovala v tem, katere točke sodijo na lokalno in katere na državno raven, zato jih je bilo možno samo delno uskladiti. O teh in drugih vprašanih skupnega nastopa naj bi se nadaljevalo v sredo, ko bo gostitelj SLS

22. avgusta so na Dunaju carinski organi zasegli vojaško opremo — deset elektronskih sistemov za usmerjanje ognja, ki so jo pripeljali s tovornjaki iz Ljubljane in jo hoteli poslati v Iran. Opremo naj bi izdelala Iskra.

Carina, obrambno ministrstvo, Iskra in Milan Kučan v Alpbachu, „niso vedeli nič“.

Pred dvojezično osnovno šolo v Celovcu so 24. avgusta postavili bombo, ki naj bi eksplodirala pozneje med policijsko preiskavo (ali je to povračilo za odposlano orožje v Iran?). Predsednik SSK dr. Bernik, je že poslal protestno pismo.

Na časnikarski konferenci SKD se je Franc Miklavčič, vodja socialnega krila, zavzel za to, da na prihodnjem oktobrskem kongresu stranke ne bi odpravili kril, za kar se nekateri v stranki zavzemajo. Skupaj z ljudskim krilom, ki ga vodi Ivan Oman, je mnenja, da so krila v korist razširitvi strankine baze.

Delegacija slovenskega obrambnega ministrstva je obiskala Pentagon v ZDA. Zanimala se je na način profesionalnega izobraževanja ameriških vojakov in se tudi dogovarjala o morebitni izmenjavi profesorjev oziroma o pošiljanju slovenskih častnikov na študij v Ameriko. V Pentagonu so tudi govorili o možnosti odprave embarga na uvoz orožja v Slovenijo. Državni sekretar ZDA je izrazil veliko razumevanje za slovenske težave, dejal pa je, da dokler traja vojska v bivši Jugoslaviji, ni nobenih možnosti za dvig embarga tudi za Slovenijo.

Večernje novice, dnevnik iz Beograda, ironično, a žal resnično, piše, da ima Slovenija najnižji naravni prirastek prebivalstva v Evropi, pa da bo Slovencev še manj, ker mnogi te dni jemljejo italijansko državljanstvo. In še zafrkljivo doda, da so za to krivi Srbi, ker ne morejo več vplivati na slovenski prirastek!

Italo Castenetto z italijanskega konzulata v Kopru je izjavil, da je okrog 1500 slovenskih državljanov prosilo še za italijansko državljanstvo. Dvojno državljanstvo (pridobljeno ali odklonjeno) ne bo vplivalo na italijanske pokojnine, ki jih izplačujejo Slovincem, saj so te v okviru meddržavne konvencije o pokojninah. Očitno so bile

govorice o morebitni izgubi pokojnin, ki so se razširile na Primorskem, močnejše in učinkovitejše od dejstev.

Po aktualni anketi Dela (410 odgovorov od 600 računalniško izbranih telefonskih naročnikov) več kot tretjina vprašanih ne odobrava tega, da je okrog 1500 Slovencev prosilo še za italijansko državljanstvo, četrtini pa je vseeno, češ da gre za osebno odločitev prosilcev. Samo vsak 20. je menil, da imajo morebitni prihodnji Slovenoitalijani prav. Več kot polovica anketirancev je prepričanih, da bi se morala slovenska vlada bolj in odločneje posvetiti temu spornemu vprašanju, 56,7 odstotka vprašanih pa predlaga, naj Slovenija tega dodatnega državljanstva ne bi priznala. Več kot tretjina vprašanih je za to, da bi bilo treba ukiniti možnost dvojnega državljanstva.

Ljubljanski javni tožilec Tomaž Miklavčič je ugotovil, da je ovadba, ki jo je poslal predsednik državnega zbora Herman Rigelnik zoper odgovornega urednika TVS Lada Ambrožiča (zaradi izdaje državne skrivnosti oziroma zaradi poročanja TVS z zaprte seje državnega zbora 27. julija), kvečjemu lahko ovadba zoper neznanega storilca, zato se zdaj z njo ukvarja kriminalistična služba. Miklavčič poudarja, da morajo tajne dokumente oziroma njihovo vsebino varovati predvsem tisti, ki so jih imeli v rokah, to pa so vodstvo državnega zbora, poslanci, pristojne službe državnega zbora in državnega sveta in predsednik republike. Lado Ambrožič očitno, kot je bilo napovedano, ni kriv za izdajo uradne skrivnosti, saj so poročevalci(ke) TVS na legalen način — prek besed preveč zgovornih poslancev — prišli do podatkov oziroma do zaupne vsebine.

Poslanec SKD (hkrati podsedsednik stranke in vodja ljudskega krila) Ivan Oman je znova zanikal, češ da je dal pobudo za kazenski postopek zaradi izdaje državne skrivnosti. Oman je prepričan, da časnikarji niso odgovorni za to, če jim poslanci sčvekajo vsebino strogo zaupnih dokumentov.

Kolumbijsko vrhovno sodišče je razveljavilo dovoljenje za posebne odpadke slovenskih podjetij Krke in Save. Ladja Triglav je 97 ton posebnih odpadkov (PVC gošča, odpadni formaldehidi in zastarana zdravila) konec decembra odpeljala v Kolumbijo, kjer naj bi jih upepelili, v zadnjih dneh pa se je zaradi ukrepa kolumbijskih oblasti, ki nočejo teh odpadkov na svojih tleh, zadeva zapletla. Zdaj bo treba sežgalnico posebnih odpadkov poiskati v Evropi (najverjetneje na Finskem, kjer so sežgali tudi že odpadke, ki jih je Slovenija leta 1991 dobila vrnjene iz BiH in so kar precej časa burili duhove zaradi običanja nevarnega tovara na jeniški postaji). Podjetje C&G bo sicer tožilo kolumbijskega partnerja, vendar je pričakovati dolgotrajen postopek pri mednarodni arbitraži v Parizu.

Odstavljeni generalni direktor RTVS Žarko Petan, ki ga Svet RTVS ni ponovno imenoval na to mesto (zasedal ga je le šest mesecev) ne bo odnehal. Proti sklepu Sveta RTVS se je Petan pritožil na Vrhovno sodišče Slovenije, češ da so bili s tem kršeni poslovnik Sveta RTVS, zakon o upravnih sporih in ustava RS.

Predlog zakona o državnih tožilstvih

V državnem zboru je že pripravljen za zadnjo obravnavo predlog zakona o državnem tožilstvu. Pri pripravljanju zakona so se vnele ostre polemike, ali naj bo to tožilstvo še naprej povsem avtonomno ali naj bo podrejeno vladi. Glavna akterja teh polemik sta bila Miha Kozinc z ministrstva za pravosodje, kjer so zakon pripravljali, ter Anton Drobnič, državni tožilec. Drobnič se je upiral nameram oblasti, da bi bilo tožilstvo po novem zakonu prepuščeno vplivom in nadzorstvu izvršilne oblasti. Slovenska povojna preteklost pa nam dobro kaže, kaj bi to lahko pomenilo.

Seveda novi zakon pripravljajo ministrstvo za pravosodje, ki je v domeni LDS, v državnem zboru pa je bil podprt s poslanci vladne koalicije, zaradi česar je „zmagal“ Kozinčev koncept. Tako v sedanjem osnutku tik pred sprejetjem 17. člen določa, da državne tožilce imenuje vlada na predlog ministrstva za pravosodje,

generalnega državnega tožilca pa imenuje državni zbor na predlog vlade za dobo šestih let z možnostjo vnovičnega imenovanja.

Uvedbo disciplinskega postopka lahko zahteva generalni tožilec in minister za pravosodje. O suspenzu generalnega državnega tožilca odloča vlada na predlog ministrstva za pravosodje.

Poročila o splošnih nadzorstvenih pregledih se pošljejo generalnemu državnemu tožilcu in ministru za pravosodje.

Pri vsem, kar smo navedli, je verjetno vsak komentar o odvisnosti državnih tožilcev odveč. Vlada oziroma ministrstvo za pravosodje je vedno v rokah neke politične skupine. Če bi bilo tožilstvo podrejeno državnemu zboru, bi se vpliv vsakokratne politične skupine v vladi na delo in vedenje tožilcev bistveno zmanjšal. Tako pa si vladajoča koalicija privzema vpliv na vse odločilne državne ustanove (SKD, RTV).

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Politična skupnost je te dni precej razgibana. In to stanje se bo še stopnjevalo, čim se bo v strankah in gibanjih bližal čas odločitve, tako v notranjem oziru kot na zunaj. Datum predsedniških volitev je bil te dni potrjen in 14. maj 1995 že sije na obzorju kot cilj, do katerega je pot dolga in težka, in na tej poti ne bo počitka.

KAJ SE JE SPREMEMILO

V tem mrzličnem vrvenju v strankah je treba večkrat počakati, da se gibanje vsaj nekoliko umiri. Vsakdanje novice nikakor ne kažejo resničnega stanja. Zlasti pa moramo imeti pred očmi, da se je mnogo stvari spremenilo v Argentini. Treba je gledati nanje z druge perspektive. In v tem smislu je bolj zapleteno tako delo vlade kot opozicije.

V prvi vrsti moremo zatrditi, da dejansko prvič v moderni argentinski politični zgodovini ni treba več govoriti o bipartidizmu. V začetku stoletja smo imeli konservativce in radikale. Nato peroniste in radikale preko dolge dobe, ko so se menjavale vojaške in demokratične vlade. V novi demokratični dobi se je znova vzpostavila izbira: peronizem ali radikalizem. Odkar je na ustavodajnih volitvah v prestolnici prepričljivo zmagala Velika fronta in zasedla drugo mesto v provinci Buenos Aires, so politični analisti na bipartidizem postavili velik vprašaj.

Danes kot trdijo razne ankete, še vedno prepričljivo vodi peronizem, kadar se govori o bodočih volitvah. A na drugem mestu je Velika fronta, če vzamemo v poštev celotno državo. Radikalizem je padel na tretje mesto. Medtem ko je vprašanje, kaj s sredinskimi strankami, zlasti upoštevajoč razne provincijske formacije, ki imajo v svojih okrožjih velik vpliv.

Temu je treba prišteti, da bodo prihodnje predsedniške volitve po sistemu drugega kroga („ballotage“). Priljubljenost predsednika pa nenehno pada in zadnje ankete kažejo, da ga osebno že prekaša vodja Velike fronte Chacho Alvarez. Seveda, kadar gre za volitve, peronizem kot stranka zmaguje; a tudi v tem nekaj ni po volji vlade, kajti ankete ne kažejo, da bi Menem presegel potrebnih 40%, da bi se izognil drugemu krogu.

In na tej točki se osredotočijo vsi upi leve, ki že pripravljajo volilne povezave za primer zasedbe drugega mesta in bi se morala spoprijeti z Menemom za predsedniški stolček. V to smer kažejo vsi pogovori med Alvarezom, provincijskim radikalom Storanim in mendoškim Bordonom. Bordón se te dni pripravlja, da zapusti peronizem. Res nepričakovan korak, a ne tako nesmislen, če upoštevamo, da je Mendošan izredno vesten in odkrit človek. In vendar mu v peronizmu te dni ponujajo podpredsedniško kandidacijo. Storani pa se, s svoje strani, poteguje za radikalno predsedniško kandidacijo. Če pride do „ballotage“ med Menemom in levico in bi zmagala povezava okoli Velike fronte (nekaj o čemer si tudi najbolj optimistični ne upajo sanjati), bi bil Chacho Alvarez predsednik, Bordón vodja vlade, Storani pa zunanji minister.

Tako lahki so računi na levici, medtem ko v peronizmu teče polemika o podpredsedniški kandidaturi. Kdo bo Menema spremljal, ko se bo boril za novo dobo na vladi? Kandidatov je veliko; res preveč. In

vsakega podpira določena skupina ali struja v stranki, ali odgovarja pritisku ekonomskih interesov. Tako daleč sega polemika in tako ogroža mirno sožitje v stranki, da je vodstvo zaprosilo Menema, naj on odloči in sam izbere tistega, ki naj ga spremlja na pot v novo dobo.

RADIKALNI DVOMI

Medtem, ko je na levici vse jasno in se peronizem sprašuje glede podpredsedniškega kandidata, so radikali zapleteni v globoko krizo. Nenadoma potisnjeni na tretje mesto v politični priljubljenosti ne vedo, kako oživiti stranko. Te dni je Alfonsín znova prevzel vodstvo kljub temu, da je vodja iz prestolnice in senator De la Rúa izrecno zaprosil, naj se umakne iz vodstva.

Cordobski guverner Angeloz je medtem vodil Komisijo za politično akcijo, ki je v tej dobi pripravila načrt spremembe za stranko. Te predloge so sedaj oddali Alfonsinu, ki naj z vodstvom stranke odloči, kakšna naj bo nova struktura. A mnogi izmed teh predlogov niso po volji Alfonsinu, niti nekaterim drugim vodjem. Vrsta predsedniških kandidatov pa se med radikali vsak dan veča. In strah Alfonsina je da, če levičarski kandidati (zlasti Storani) propadejo na notranjih volitvah, se bo vrsta glasov že v prvem krogu obrnila na Veliko fronto. Vsekakor zaenkrat kaže, da ima najboljšje izglede za uspeh Angeloz, ki je tudi splošno med ljudstvom oseba, ki uživa največji ugled. V tem prekaša (po ugotovitvah nekaterih anket) celo Alvareza in Menema.

Vendar ne eni ne drugi nimajo preveč časa. Na splošno so si stranke sveste, da morajo predstaviti svoje kandidate pred koncem leta. Januar in februar sta potem zaradi poletnih počitnic mrtva meseca. A tudi na letovanjih se da izvrstno izvajati volilna propaganda. Marec in april, 14. maja so pa že volitve. Zato radikali organizirajo za konec novembra notranje kandidatne volitve. Stvar naj se čimprej razjasni.

Velike težave imajo sredinske formacije. Sestavljajo jih manjše državne stranke in močne provincijske skupine. Tudi tam je preveč kandidatov in nekateri po strani škilijo na peronizem. Vedo, kako krvavo bo Menem potreboval glasov, če se hoče rešiti neljubemu drugemu krogu volitev. Isto se dogaja z desnico. In ta razvoj je pripeljal že tako daleč, da se govori o sporazumu med peronizmom in generalom Bussijem v Tucumanu. Tamkajšnji guverner Ramón Ortega ne bo mogel znova kandidirati. Drugega močnega kandidata pa peronizem nima. Podprl bi svojega zagrizenega sovražnika Bussija, ta pa bi glasove svojih volilcev na državni ravni podaril Menemu. Pogovori v tej smeri so že precej napredovali.

Takih presenečenj je dovolj. Kot je presenečenje, da so glavni vodje Velike fronte bili zadnje dni obtoženi korupcije. Tako Chacho Alvarez kot Ibarra (ki sedaj kandidira za bunosaireškega župana) sta obtožena raznih prekrškov izza časa občinskega svetništva v prestolniški občini. Zanimivo je, da te obtožbe izvaja bivši peronistični svetnik Suardi, ki ima trenutno na grbi sodni postopek korupcije na tej občini. V Veliki fronti trdijo, da je vse to le del vladne „umazane“ kampanje proti rastoči levici. Trdijo: kot „v vojni in v ljubezni vse velja“, v politiki tudi. In se pripravljajo na odgovor.

„Kako so delili pomoč Slovincem čez mejo“

Dr. Marjan Šturm, predsednik Zveze slovenskih organizacij na Koroškem, piše v Slovenskem vestniku z dne 4. avgusta 1994 v zvezi s serijo člankov v ljubljanskem Delu „Kako so delili pomoč Slovincem čez mejo“ sledeče: „Morda je bil en del manjšine res 'privilegiran', drugi pa 'zapostavljen'. Dokler pa bodo krožile govorice, da je menda NSKS (oz. njegov tedanji predsednik dr. Joško Tischler) že ob ustanovitvi prejel v današnji čas preračunano večmilijonsko vsoto ATS in da je tudi že v petdesetih in šestdesetih letih prejemal finančno podporo iz tedanje Jugoslavije in ne šele po sedemdesetih letih, bo pač potrebno, da se to vprašanje razčisti.“

Med letoma 1953 in 1958 sem bil tajnik Narodnega sveta koroških Slovincov. Zato vem, s kakšnimi finančnimi težavami je bilo stalno povezano izhajanje glasila Narodnega sveta Naš tednik. Zasluga sodelavcev in tedanjega oddelka pri Našem tedniku je bila, da je bilo možno za dalj čas zagotoviti redno izhajanje lista. Ker je bilo pa treba vprašanje financiranja Našega tednika dolgoročno rešiti, me je prosil dr. Joško Tischler kot predsednik Narodnega sveta, naj

bi se pogajal z dr. Hörnbockom, tedanjim ravnateljem Mohorjeve družbe, o znosni rešitvi glede tiskanja Našega tednika pri Mohorjevi. Dejal je: „Ti boš z dr. Hörnbockom lažje govoril.“ Pogovori so trajali več tednov in privedli do pogodbe Narodnega sveta z Mohorjevo. Po tej pogodbi je Mohorjeva družba prevzela celotno upravo Našega tednika tudi z rizikom, da nosi s tem morebitni deficit. Zato trditev, da je dr. Tischler „tudi že v petdesetih in šestdesetih letih prejemal finančno podporo iz Jugoslavije“, ne drži. V šestdesetih letih tudi zaradi tega ne, ker je na občnem zboru 1960 oddal vodstvo Narodnega sveta. Narodni svet za časa mojega predsednikovanja med 4. januarjem 1960 in 13. oktobrom 1968 ni želel sprejeti nobene finančne podpore iz Jugoslavije, da ne bi postal politično in ideološko odvisen od tamkajšnjega komunističnega režima. Poravnava stroškov za tisk, plače urednika in vodenje uprave Našega tednika je omogočila Mohorjeva družba.

Dr. Valentin Inzko
Naš tednik

Povezovanje Slovincov na Primorskem

Katoliški glas je 11. avgusta objavil pogovor z deželnim tajnikom Slovenske skupnosti (SSK) Martinom Brecljem. Govoril je o nalogah Narodnega sveta in o delovanju SSK.

Breclj je dejal, da bi Narodni svet Slovincov v Italiji moral biti forum, v katerem bi predstavniki celotne manjšine razpravljali o skupnih problemih. Moral bi biti predstavniško telo, ki bi zastopalo celotno manjšino v odnosih z osrednjimi italijanskimi, slovenskimi in drugimi oblastmi.

Povedal je tudi, da se je ideja o oblikovanju Narodnega sveta v Italiji v vrstah SSK pojavila že pred desetletji. Uresničitev te ideje pa so spodbudile številne spremembe na mednarodnem in slovenskem političnem prizorišču, zaradi katerih so tudi Slovenci v Italiji začutili potrebo po boljši organiziranosti na demokratični osnovi. De-

želno tajništvo je 29. julija na svoji seji v Nabrežini odobrilo delovna izhodišča za oblikovanje narodnega sveta Slovincov v Italiji.

Deželni tajnik SSK je poudaril, da je ideja o skupnem predstavniškem telesu s široko demokratično legitimacijo prelomna v zgodovini njihove skupnosti. Zato ni čudno, da obstajajo v odnosu do zamisli tudi zadržki, če že ne odkrita nasprotovanja med slovenskimi ljudmi.

Nekateri so proti temu, da bi se v razpravo vključilo tudi nove politične komponente Slovincov v Italiji, je dejal Breclj. Slovenska skupnost pa meni, da je napačno vnaprej odklanjati ali izključevati kogarkoli, ki bi želel sodelovati pri ohranjanju in razvoju slovenske narodne skupnosti v Italiji, je povedal Breclj v intervjuju za goriški Katoliški glas.

Rusija na Balkanu

Predsednik češke republike, Vaclav Havel, je v nekem razgovoru dejal, da ob nastopu Hitlerja Zahod ni bil zadosti odločen. Obzirnost in morda previdnost v Münchnu je vodja nacistov znal izrabiti v svoje namene. Predsednik Havel sliči za-
hodno politiko pred drugo svetovno vojno s sedanjim ravnanjem zahodnih velesil v Bosni. Tudi dopisnik Neue Zürcher Zeitung meni, da bi energičen poseg Zahoda v letu 1991 verjetno lahko preprečil sedanjo tragedijo v Bosni. Po splošnem mnenju pa bi masivni zunanji vojaški poseg sedaj terjal tisoče žrtev. Po tako visoko plačani zmagi pa nastane vprašanje, kolikšno in za kakšno dobo bi bile potrebne tuje vojaške sile, da bi se vzdržal pridobljeni mir ter onemogočil ponoven spopad tamkajšnjih narodov. Ureditev bosanskega problema se vedno bolj zapleta, ker se predlogi in že doseženi dogovori takoj razblinijo. Poizkus, da bi vojskujoča se tabora prisilili, da bi se pričela pogovarjati odgovorno, bi bil tvegan, ker se je pred kratkim pojavil važen sogovornik na Balkanu, ki hoče nadaljevati balkansko politiko po stari tradiciji carjev v zadnjih stoletjih — to je Rusija.

Rusija kljub cerkveni in kulturni pove-
zavi z Balkanskim polotokom do konca 17. stoletja ni imela kakšnih posebnih političnih interesov na tem ozemlju. Po turškem zavzetju Konstantinopla leta 1453 pa je Rusija prevzela zaščito pravoslavnih vernikov, ki so prišli pod turško nadvlado. Le-ti so v ruskem carju videli svojega bodočega osvoboditelja. Vendar ruska država ni imela trenj z muslimanskim sosedom vse do Petra Velikega. Čeprav ni bil posebno veren monarh, je bil prvi ruski vladar, ki je pričel vojno s turško državo. Utemeljeval jo je, da mora osvoboditi kristjane na Balkanu in varovati njihova verska čustva. Takšno politiko so nadaljevali njegovi nasledniki. Pod vladavino Katarine II. je nastal tkzv. „grški projekt“, ki je imel za cilj ponovno ustanoviti bizantinske države. Tega načrta sicer niso mogli uresničiti nikdar, imel pa je posledico, da je Rusija poleg Avstrije postala najbolj odločen nasprotnik že propadajočega turškega cesarstva. V 19. stoletju je bila sklenjena aliansa med tremi konservativnimi velesilami — Rusijo, Avstrijo in Prusijo, katere glavni namen je bil odvzeti Turkom kontrolo nad povezavo med Egejskim in Črnim morjem. Pod vplivom francoske revolucije pa so se začeli tako Srbi kakor Grki zavedati svojih pravic kot narod. Čeprav takratna ruska monarhistična vlada ni imela simpatij za takšne podvige, je vendarle še vedno podpirala zahteve prebujajočih se balkanskih narodov. Po krimski vojni (1851—1856) — čeprav jo je izgubil — je car kot zaščitnik pravoslavnih vernikov le-te zagovarjal in ruska vlada je začela vidno vplivati na Balkan. Zaradi takrat razvijajočega se panslavizma je začela podpirati predvsem Srbe in Bolgare, opuščala pa je pozornost do Grkov in Rumunov. Toda pod krinko jezikovne, krvne in verske sorodnosti se je končno le skrival ruski nacionalizem, kar se je kmalu zaznalo v ruski zunanji politiki.

Srbi so od začetka XIX. stoletja usmerjali svoje upanje v Rusijo, katere vpliv je veliko pomagal, da je Srbija dobila avtonomijo. Med srbsko-turško vojno je srbski vojski poveljeval ruski general Černejev. Na njihovi strani se je borilo 5000 ruskih prostovoljcev, ki pa le niso zmogli preprečiti poraza.

Po rusko-turški vojni (1877-1878) se je ustanovila bolgarska država. V ruskih interesih je bila ustanovitev Velike bolgarske države, ki naj bi postala rusko oporišče — kar pa seveda ni ustrezalo načrtom ostalih evropskih velesil. Po raznih političnih potezah je Bolgarija kmalu prišla pod vpliv

Avstrije in Nemčije. Tudi v Srbiji so Rusi pričeli zgubljati svoj vpliv, posebno še, ker so takrat v Beogradu vladali Obrenovići, ki so zunanje politično bili usmerjeni bolj proti Dunaju, kakor na Moskvo. Po letu 1885, ko je car Aleksander III. zahteval, da morajo „Slovani služiti Rusiji, ne pa Rusija njim“ — se je Balkan še bolj ločil od njih. Konec prejšnjega stoletja so se odnosi med Rusijo in balkanskimi narodi precej ohladili, izjema je morda bila le Črna gora. Leta 1903 pa so srbski častniki naredili revolucijo in so vladajočo rodbino Obrenovičev na surov način odstranili (pometali so jih skozi okna!). Na oblast so prišli Karađorđevići, ki so spremenili politiko in Srbija je zopet postala pro-ruska. Zunanje politične krize, kakor npr. poraz Rusije v rusko-japonski vojni (1904-1904) ali avstrijska aneksija Bosne (1908) — niso zmanjšale ugleda Rusije, kateri so vsi — razen levece — pripisovali zgodovinsko poslanstvo.

Med prvo svetovno vojno, v katero so Rusi vstopili pod izgovorom, da morajo braniti Srbijo, se je v Rusiji izvršila boljševiška revolucija. Ruska tradicionalna politika na Balkanu se je končala, odnosi z Jugoslavijo niso bili dobri, predvsem ker so v novonastali državi dobili zatočišče mnogi ruski emigranti. Ko so pa po drugi svetovni vojni prevzeli oblast na Balkanu komunisti, je Rusija zopet dobila zmagoslaven vstop na Balkan, dokler ni leta 1948 prišlo do spora med Titom in Stalinom. Vse do leta 1980 so bili odnosi med Jugoslavijo in Rusijo precej hladni.

Propad komunizma ter razpad Jugoslavije je zopet oživel stike z Rusi, čeprav so se slišali očitki, predvsem od levece, da je Moskva izdala svoje slovanske in pravoslavne brate. Puč v avgustu 1991 so namreč Srbi z veseljem pozdravili, kmalu pa se je pokazalo rahlo razočranje, ker so se rusko-jugoslovanski odnosi komaj razlikovali od odnosov drugih zahodnih držav. V najnovejši dobi se je Rusija pričela približevati Zahodu in kot svetovna velesila postala važen faktor v reševanju bosanske tragedije. Uporablja pravoslavje ter panslavizem prejšnjega stoletja kakor zadostno opravičilo, da se ruski prostovoljci borijo na strani Srbov. Poudarjajo predvsem versko razliko med bosanskimi narodi, ker imajo nasprotniki Srbov — čeprav tudi Slovani — druge vere, oni pa so zaščitniki pravoslavnih vernikov. Zanimivo je, da „Pravda“, ki je bila v prejšnjih časih najboljši propagandist za državni ateizem, sedaj zagovarja pravoslavne kristjane. Zato je razumljivo, da so bile ruske „sinje čelade“ navdušeno sprejete, ko so prišle v Bosno.

Priredila Pavlina Dobovškova

Ruske čete v Sarajevu decembra 1993

Pogovor z dr. Francetom Bučarjem

Velika koalicija kadruje lobijsko, kako presekati gordijski voz in zagotoviti resnično avtonomnost sleherne veje oblasti?

Gre predvsem za politični problem. Dokler bomo imeli tak parlament, kot ga imamo — ta praktično ni večstrankarski parlament in dejansko nima teže — bo to težko. Velika koalicija je predvsem vladavina ene stranke...

Kaj pa SKD?

Biti nam mora jasno, da je sedanja vlada ene same stranke. Vzemite samo nedaven primer, ko smo v parlamentu obravnavali zakon o odškodninskem skladu. Krščanski demokrati so se dejansko potegovali za popravilo krivic. To je bilo eno njihovih glavnih gesel, s katerimi so želeli pridobivati ljudi. Njihov glavni partner, s katerim so v koaliciji, jih je „torpediral“. Kmalu za tem smo razpravljali o zakonu o agenciji za plačilni promet. Demokristjani bi lahko vrnili milo za drago, vendar so svojega koalicijskega partnerja gladko podprli. To je nepojmljivo. Lahko se spomnimo tudi pravosodne zakonodaje, zakona o tožilstvu, ki tožilstvo podreja vladi. Tudi tega so krščanski demokrati podprli. To je stranka, ki se zadovoljuje z drobtinami, ki padejo z bogatinove mize.

Se vam ne zdi, da je v naravi liberalizma, da želi zasesti vse veje oblasti?

Liberalizem pri tem nima nič opraviti. Stvari je treba imenovati s praviimi imeni. Komunizem je rastel iz pozitivizma, prenešen na družbeno področje. Če s komunizma snamete heliastično ogrinjalo raja na zemlji, ostane navaden totalitarni sistem. Od tam so prišli naši liberalci. LDS

nima nikakršne liberalistične idejne platforme. Nadelo so si ime, dejansko so nasledniki nekdanjih partijskih struktur. To v glavnem niso bili partiji po prepričanju, pač pa nekakšen menedžerski sloj, torej ljudje, ki so bili v partiji iz oportunizma. Zaradi tega jim je nekoliko nerodno; liberalna demokracija je zato stranka, ki bo še dolgo najbolj privlačen element v slovenskem političnem prostoru. Je namreč neke vrste purgatorij za vse, ki so bili prej v partiji.

Nekateri menijo, da po uradnih poteh ni mogoče nič doseči. Kako naj denimo nekdo išče pravico v sporih z vlado tam, kjer vlada posega v postopek?

Ravno zato sem na začetku izpostavil problem neustrezne zakonodaje. Parlament deluje politično sporno, sama strokovnost je pa pod kritiko. Vendar imamo samo dve možnosti: ali počakamo na volitve ali pa začnemo revolucijo, kar je že kot misel norost. Največja tragedija za Slovenijo je ravno v tem, da zelo pomemben del potencialne opozicije sodeluje z vlado in jo podpira. To ni napačna poteza, to je tragedija.

Ali je brez SKD mogoče oblikovati učinkovito opozicijo?

To je mogoče, krščanska demokracija pa zaradi tega utegne propasti. Paradoks je v tem, da mora taka krščanska demokracija kot stranka propasti, če hočemo priti do demokracije. Demokratične sile se lahko spet povežejo na osnovah, ki so že nekoč vodile v gibanje za prepoved Slovenije.

Pogovarjala sta se

Jože Horvat in Janez Markež (okrajšano) „Slovenec“, 30. julija

1600 let Vipavske bitke

Pred 1600 leti je bila 5. in 6. septembra ob reki Frigidus (danes Vipava) krvava bitka, ki jo poznavalci zgodovine primerjajo le s soško fronto v prvi svetovni vojni.

Takrat sta se udarili vojski, ki sta ju vodila cesar Teodozij (imel je rezidenco v Konstantinoplu) in uzurpator Evgenij, ki je zasedel prestol po smrti (verjetno umoru) cesarja Valentiniana II. v francoski Vienni ob Rodanu.

Teodozij se ni strinjal z imenovanjem Evgenija in se dve leti pripravljala na spopad. Zbral je 100.000 vojakov, med katerimi so bili Germani, Vizigoti, hunski konjeniki in prebivalci zaselenih predelov, med njimi pozneje slovenskih. Po drugi strani pa je Evgenij zbral 50.000 bojevnikov, ki so pripadali tudi Germanom, Frankom, Sasom in cvetu rimljanske tradicionalne aristokracije.

Po začetnih načrtih je Evgenij imel boljše pozicijo na terenu in tudi zvižajo, s katero bi mogel premagati Teodozija. Po prvem dnevu vojskovanja je lepo kazalo, a v noči je Evgenijev stotnik telesne straže prestopil k Teodoziju in načrt je padel v vodo. Poleg tega je tudi burja pripomogla k Teodozijevi zmagi: v danem trenutku je menda tako hudo brila, da je v zraku obračala sekire in kopja nazaj nad Evgenijeve vojsčake.

Evgenij je kot poraženec bil obglavljen, po takratni (takratni?) navadi so bili vsi ujetniki usmrčeni in v kronikah beremo, da je reka Frigidus-Vipava bila polna trupel.

Teodozij je bil znan tudi po tem, da je prepovedal v letu 393 olimpijske igre, ki jih je šele l. 1896 obudil Pierre de Coubertain. — Pol leta po vipavski bitki je na smrtni postelji razdelil rimsko cesarstvo med svoja sinova: Honorij je dobil zahodni del z Rimom, Arkadij pa vzhodnega s Konstantinoplom.

Pogovor z Matjažem Pucom, odpravnikom poslov ambasade RS v Argentini

Vi ste prvi diplomat nove slovenske države v Argentini. Nam lahko v kratkem razgnete prikaz svojega življenja?

Rojen sem ob koncu maja 1946 v Ljubljani kot četrti otrok v družini, imam namreč že starejši sestra in brata. Pravzaprav sem stalno živel v Ljubljani, se šolal in študiral na Filozofski fakulteti, vpisal sem sem se na geografijo in primerjalno jezikoslovje. Bil sem precej nemiren duh in velik individualist; že pri trinajstih letih sem se aktivno vključil v jamarsko organizacijo in raziskoval jame predvsem po naši kraški Sloveniji pa tudi drugje po Evropi. Več let sem bil vodja jamske dokumentacije (v Sloveniji je zdaj več kot 5500 podzemskih jam). Mogoče sem se preveč navezal na jame in kras in to volontersko, da sem zamanjal druge reči; še preden sem diplomiral, sem moral v vojsko, nekdanjo JNA. Še zdaj imam v sebi to negativno izkušnjo. Ker sem se poročil, sem se takoj zaposlil kot radijski turistični častnikar na takratnem RTV Ljubljana. Po treh letih sem raje odšel v novo službo, v Republiški zavod za varstvo narave in kulturne dediščine, takrat še „spomeniško varstvo“. Tu sem bil res srečen, raziskoval in popisoval sem slovenske naravne znamenitosti, posebnosti in redkosti, skupaj s kolegi, skupino navdušencev. Napisal sem veliko znanstvenih in poljudnih člankov, nekaj knjig... Največja moja ljubezen so bile Škocjanske jame, pripravljali sem to izjemno naravno znamenitost za v Svetovni seznam dediščine pri UNESCO, uspelo nam je leta 1986, zadnje leto pa sem kot član Nacionalne komisije za UNESCO in vodje posebne skupine za Škocjanske jame pripravil ustanovitev posebnega Zakona o regionalnem parku Škocjanske jame. Septembra tega leta bodo, upam, razglasili zakon v Državnem zboru, ustanovljen bo poseben Zavod za varstvo teh jam in območja tega dela Krasa. Potem pa nenadna odločitev: odšel sem ustanoviti muzej v Stični, našem najzlahtnejšem kulturnem spomeniku v Sloveniji. To je bilo moje zadnje delo, preden sem nastopil diplomatsko službo.

Kot vemo, izhajate iz ljubljanskih družin, ki so se odlikovale po kulturi in politični dejavnosti. Zanimale bi nas o tem kake podrobnosti.

Res je, da izhajam iz meščanskih družin, bolj znanih iz časov pred 2. svetovno vojno, moj stari oče je bil ljubljanski župan dr. Dinko Puc, moj oče je bil prav tako pravnik, odvetnik, moj ded Milko Kramer pa je bil industrialec, moja mati pa je zadnja iz

Kramerjeve družine — poročila sta se leta 1932, če se ne motim. Žal sta se ločila, ko sem bil 4 leta star. Mati Mira Pucova je začela pisati članke, novele in romane šele pred zadnjo svetovno vojno, bolj znana je bila kot Mira Mihelič, ker se je nato poročila s slikarjem Francetom Miheličem. Jaz in brat sva ostala pri materi in je gotovo, da sem živel več Kramerjevega kot Pucovega duha...

Kako ste lahko združili v svojem zanimanju obe univerzitetni karieri, ki se zdita precej vsaksebi? Kako ste delovali v obeh?

No, pravzaprav sem se zaradi ljubezni do narave že zgodaj nagibal k geografiji, zanj sem napisal veliko raznih člankov in imel več predavanj. Lingvistika oziroma stara lingvistika me je sicer izzivala, vendar sem kmalu spoznal, da je izjemno ozko specializirana. Ostala pa mi je ljubezen do etimologije, recimo raziskovanja izvora in pomena krajevni imen, najbolj seveda slovenskih, raje tistih, ki so na najširšem sedanjem in bivšem območju Slovenije.

Pojasnite nam, prosim, svoje delovanje v Stični v verskem muzeju: kaj ste pri tem uspeli?

Pred petimi leti sem začel orati ledino v Stični, ko sem začel sam. Vozil sem se iz Ljubljane več kot 35 kilometrov, skoraj vsak dan. V začetku je kazalo slabo, saj je ustanovitev nekega nacionalnega muzeja ni mačji kašelj. Treba je sicer narediti dobre programe in strokovne smernice, potem pa je treba imeti denar, veliko denarja. Tisti del starega samostana, kjer naj bi uredili muzejske zbirke, je bilo treba najprej sanirati, opraviti mnoga gradbena dela, da je muzej lahko varen v vseh pogledih. Dobra stvar je bila v tem, da se je v Sloveniji začela demokracija, takratni minister za kulturo dr. Andrej Capuder pa je menil, da lahko država Stični pomaga. Skromno sicer, vendar je bilo le veliko: najprej je država plačevala stroške zaposlitve za dve osebi, zame in za dokumentalista, nato pa še enega kustosa. Zdaj so, oziroma bodo štirje, kustosinja, ki je ravnateljica muzeja, nov kustos, dokumentalist in restavrator. Čiščenje in tudi vodenje opravlja Cistercijska opatija. Zdaj imajo veliko zbirk in predmetov, večinoma gre za sakralne in verske predmete, recimo cerkveno etnološke, osebne, umetnostno zgodovinske, tisk in podobno. Izvor naj bi bil večinoma slovenski ali pa naj bi bil povezan s Slovenijo in vsem, kar se tiče Slovenije in slovenskega. Žal pa sem imel precej hudo prometno nesrečo, ko sem se peljal v Stično pred dvema letoma in pol, tako da sem se skoraj eno leto počasi pobiral, s tem se je projekt tega simpatičnega muzeja podaljšal. Je pa že veliko obiskovalcev, precej čez 20.000 jih je, seveda pa je to v Stični, ki je že itak izjemen in mislim najpomembnejši kulturni in verski spomenik v Sloveniji. Muzej se imenuje „Slovenski verski muzej“.

Ste se še kje udeleževali v javnem, verskem ali kulturnem življenju?

Zelo mnogo in obširno. Povedal sem, da sem pisal naravoslovne članke, pred 15 leti pa sem mi je „udrlo“ tudi drugače: spoznal sem krščanstvo in Cerkev in to mi je dalo neverjetno veliko duhovnega poleta. Ne morem povedati, kako sem hvaležen, da sem spoznal Najvišjega. Saj, človek ne more nikoli spoznati Boga, in bolje je, da ga preveč ne omenja, saj je čez vse možne besede in pojme. Vendar pa je možnost spoz-

nati Ljubezen, učlovečeno Besedo.

Izredno veliko predavanj, člankov in pomenkov sem imel od takrat, ko sem prišel v Novi svet. Spoznal sem mnogo ljudi, predvsem v naši deželi in tudi kje drugje. Napisal sem tudi tri knjižice z versko vsebino, prva je o mojem „spreobrnjenju“, druga je o ekologiji, tretja o Cerkvu...

Pravzaprav sem se začel ravnati povsem drugače. Prej sem mislil, da lahko programiram sam, s svojo voljo in srečo. Zdaj pa že dolgo vem, da se moram prepustiti nekomu Drugemu. On me vodi in ta pot je dobra. Je ozka in posejana z mnogimi izkušnjami in tudi navidez neprijetnimi presenečenji. Prav zaradi tega sem zapustil svojo ljubo naravo in skušal pomagati ostalim patrom in Stični.

Kako ste se prevesili v diplomacijo oziroma, kako je padla odločitev, da vas pošljejo v Argentino?

Zakaj sem se odločil za diplomacijo? Prav za prav ne vem točno. Gotovo se nisem silil v to, saj so me povabili in sicer že lani. Zdelo se mi je, da lahko grem na novo neraziskano območje. Pomagal sem pri ustanovitvi muzeja, pomagal sem pri ustanovitvi Škocjanskih jam. Mogoče mi ne diši položaj ugajenih in širokih poti, kjer imaš lepo delovno mesto in slej ko prej postaneš „sveta krava“. Rad imam nove kraje, nove ljudi. Pa vendar sem si rekel, ko sem pristal, da bi šel na drugo stran sveta, da resnično nimam ambicije, da bi postal neki „fini“ in „poštrikani“ svetovni diplomat. Izberem Argentino, čeprav grem v neko tujo neznano deželo, ker čutim v sebi, kot da me nekdo kliče in da je to dobro. Takrat sem bil lahko rekel: Ne, ne grem, in bi bil ostal doma, vendar sem vedel, da moram iti.

Kako Slovenija na splošno rešuje svoj problem pomanjkanja diplomatov? Je ustanovila kakšno diplomatsko šolo?

Žal še nimamo diplomatske šole, vendar zdaj Zunanje ministrstvo na veliko pošilja mlade ljudi, že diplomirane fante in dekleta raznih strok, na izpopolnjevanje. Mislim, da jih bo čez nekaj let kar veliko in bodo dobri.

Koliko ste poznali našo slovensko skupnost — pred- in povojno, preden ste prišli v Argentino?

Pravzaprav sem kar dobro poznal vašo skupnost v Argentini, posebno seveda v zadnjih letih. Že preje pa sem spoznal mnoge, ki so prihajali v Tinje in v Drago na Opčinah. Najprej sem pa spoznal gospoda Franca Rodeta; mislim, da mi je krščanstvo dalo tudi neki nov veliko boljši pregled o argentinskih Slovencih kot preje.

Kaj bo obsegalo vaše delovanje in skrb za izseljence?

Za to sem se skušal čimbolj pripraviti, vendar že vidim, da sem neboljen učenček; če ne bi bilo gospoda Božidarja Finka, ki je mojster v vseh možnih papir-

Foto: Marko Vombergar

natih bitkah za boj za Slovence v Argentini, bi bil še večji revež. Silna množica raznih primerov, matične zadeve, premoženjske in zapuščinske zadeve, overitve, državljanstvo, certifikacije in tako naprej, to je značilno bodoče delo v slovenskem veleposlaništvu. Gospod Božidar in jaz sva prejšnji teden zapisala številko 1888! To je rezultat trdega in volonterskega dela tega skromnega človeka. Tega ni mogoče poplačati niti z denarno nagrado niti z odlikovanjem. Kar je res, je res!

Kaj pa glede odnosov med Slovenijo in Argentino? Kako poteka gospodarska izmenjava? Imate kakšne posebne name- ne glede kulturnega sodelovanja?

Gospodarska izmenjava med Argentino in Slovenijo je še vedno skromna, pa bo treba zagrabit drugače. To bo druga najpomembnejša postavka pri našem bodočem veleposlaništvu. Verjetno bi bilo treba še poglobiti tudi kulturno sodelovanje, gre za argentinsko kulturo, ki naj spozna tudi slovensko v Sloveniji.

Je v vašem interesu obiskati tudi Slovence oziroma slovence naklonjene argentinske dejavnosti v notranjosti države?

Seveda, vendar moramo še nekaj mesecev počakati.

Kaj pa glede imenovanja slovenskega ambasadorja tukaj?

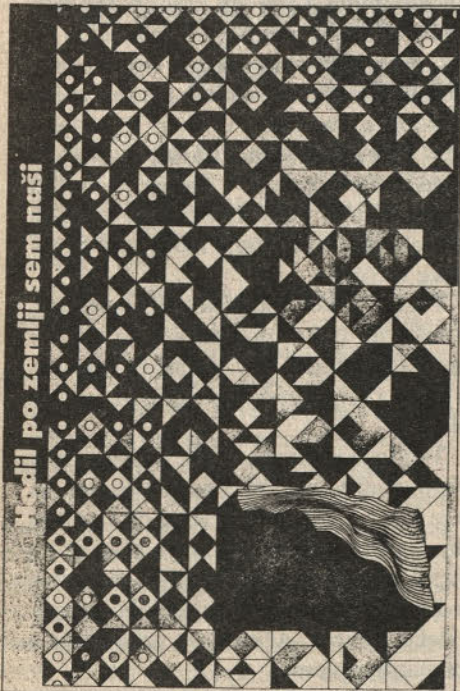
Še nič konkretnega, upajmo, da bo prišel do konca leta.

Ali bo prišla vaša žena in otroci za vami? Kako bo rešeno vprašanje njihovih šol?

Družina, torej žena in fanta, stara 13 in 16 let, pride v Buenos Aires 21. septembra. Verjetno ju bo treba vpisati v kakšno angleško šolo, saj znata oba angleško.

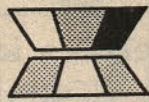
Šele nekaj dni ste med nami, vendar vas lahko vprašamo, kako se počutite v naši sredi? In v Argentini?

¡Muy bien!

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

ŽIROVNICA — Založba Agens je izdala faksimilno izdajo dveh knjig očeta slovenskega čebelarstva Antona Janše. Prva je v nemščini, druga je izšla v slovenščini leta 1792 in nosi naslov Antona Janshaja Popolnoma podvuzhenje za vse zhebellarje. Knjigam je dodana še knjižica z raznimi spisi o Janševem življenju in delu. — Letos poteka 260 let od Janševega rojstva.

LJUBLJANA — Spomenka Hribar je izdala pri Založbi Delavska enotnost knjigo Svitanja, v kateri so zbrani razni članki, objavljeni v zadnjih petnajstih letih. Ne manjkata seveda spisa o narodni spravi in o ustavljanju desnice.

LJUBLJANA — Slovenski železničarji so se nanovo oblekli. Po razpisu natečaja so izbrali projekt ljubljanskega Kroja, s katerim se zdaj ponaša dvesto uslužbencev.

LJUBLJANA — Pri založbi Slovenska knjiga je izšla monografija dr. Nataše Golob o Srednjeveških kodeksih iz Stične — XII. stoletja. V šestih letih raziskovanja je avtorica pregledala 32 popolnih kodeksov in šest fragmentov, ki se uvrščajo po kvaliteti v sam vrh evropskih rokopisov tiste dobe. Monografija na 212 straneh ima 267 fotografij in je izšla tudi v angleščini, saj je danes po svetu zelo veliko zanimanja za raziskovanje srednjega veka.

TRŽIČ — Pravijo, da je bila stražnica maršala Tita pod Ljubljem ena najsoodnejših postojank nekdanje JLA v Sloveniji. Vendar je po odhodu jugoarmade pred tremi leti ostala brez oskrbnika in razpada. Tržiška občina jo je zdaj dobila v najem, čeprav bi hotela postati njena lastnica. Stražnico hočejo urediti v sklopu spominskega parka, ker je v neposredni bližini z medvojnimi nemškimi koncentracijskimi taboriščem, iz katerega je prihajala delovna sila za kopanje ljubljanskega predora. Načrti gredo še dalje: po ureditvi parka ga hočejo proglasiti za kulturni spomenik, nato pa predlagati ga za sprejem v status kulturno zaščitene objekta v okviru Unesca.

MULJAVA — Ker je na Jurčičevi rojstni hiši začelo zamakati, škopov pa ni, so vaščani posejali eno njivo z ržjo in jo nato — po stari šegi — poželi s srpi. S to potrebno nalogo so združili stare navade, ko je bila žetev še ročno delo in jih danes poznajo le še starejše osebe. Najprej je bil lov na srpe, saj jih že marsikje ni bilo več pri hiši. Žanjice tudi niso bile več rosno mlade: te so stale na robu njive in gledale, kako se tej stvari streže, saj bodo bodo čez eno leto one morale na enak način žeti in pomagati dobiti material za kritje pisateljeve slamnate strehe.

BOHINJSKA BELA — Plezalec Tomo Česen si je pridobil izreden plezalski naslov, ki ga ima na svetu le pet alpinistov. Sam in brez varovanja je preplezal smer „Žensko za nagrado“ v steni nad Bohinjsko Belo, ki je ocenjena 8a ali IX+/X. Česen se je na podvig pripravil tri leta; lani mu je zaradi dežja prvi poizkus izpodletel. Tomo Česen je trenutno najboljši slovenski plezalec.

PESNICA — Avtocesta med Mariborom in Šentiljem bo uničila 200 hektarov kmetijske zemlje v pesniški občini. Odškodnino, ki jo bo občina zanj dobila, bo namenila: 266 milijonov tolarjev za izboljšanje kmetijskih zemljišč, za gradnjo vodovoda in cest v dobrenjski dolini, 117 milijonov pa za posojila kmetijam.

LONDON, Velika Britanija — Pri reviji Storm so pripravili poseben zvezek Ven iz Jugoslavije, pri katerem je sodelovalo devet literatov. Med njimi je Drago Jančar z zgodbo Augsburg v prevodu Alistaira MacKinnona. Za to zgodbo je Jančar dobil literarno nagrado za kratko prozo, ki jo podeljujejo v nemškem mestu Arnberg.

MARIBOR — Knez Kocelj je dobil v Štajerski prestolnici svoj spomenik, ki stoji pred novozgrajenim Koceljevim turnom. Kipar Andrej Gabrovec ga je upodobil v obliki konja, ki naj bi simboliziral njegove visoke etične in vojaške vrline.

HRASTNIK — Skupina Veter je praznovala dvajsetletnico igranja. V tem času se je zamenjalo sedemindvajset glasbenikov; od vsega začetka je ostal le vodja skupine Slobodan Filipovič. Za obletnico so izdali kompaktno ploščo z naslovom Brestaniška deklica, na kateri so zbrali vse dosedanje uspešnice. Veter je v teh časih imel več vokalnih solistov, ki so prej ali kasneje bili zvezde na slovenskem glasbenem nebu: Oto Pestner, Helena Blagne, Božidar Wolfand-Wolf, Robert Medvešek, Oliver Antauer in zdaj Marjan Špendal. — Anja Rupel, vokalna solistka skupine Videosex, je začela samostojno pot z izdajo plošče Lep je dan.

CANKOVA — Turistične ponudbe na kmetijah. Slovenija ima krasne možnosti za turizem. Zato se vrsta turističnih kmetij vsako leto večja. Tako so pred kratkim ne daleč od Lendavskega jezera na Kraših pri Cankovi in soboški občini uredili veliko Ferencovo kmetijo: Poleg lepo urejenega poslopja so možnosti za vožnje po jezeru, izlete, ribolov, tenis in vse kar spada v domačo ponudbo na kmetijah.

NOVICE S PRIMORSKE

LETOŠNJA DRAGA MLADIH je v rokah članov Združenja katoliških študentov iz Ljubljane. Letošnja tema je Zaposlovanje mladih. Potekala bo iste dni kot tradicionalni študijski dnevi.

PRETOKI je naslov revije, ki jo v Gorici izdaja kulturna zadruga Maja. Zadnje številko so z naslovom Luč iz Sarajeva posvetili bosanski tematiki.

PRED 50. LETI so Nemci požgali štiri vasi skoraj do tal: Vižovlje, Mavhinje, Cerovlje in Medjo vas. V spomin na ta dogodek so priredili skupek prireditev, začeni z mašo; pevske točke so pripravili štirje zbori iz devinsko-nabrežinske občine, pod vodstvom Maje Lapornik pa so pripravili dramski prizor z naslovom Uporni plameni. Enak naslov pa nosi še knjiga z 80. stranmi, ki razkriva zgodovino teh vasi, od njihove prve omembe v letih 1100 pa do konca druge svetovne vojne.

V ŠTEVERJANU pri Gorici je kulturno prosvetno društvo Sedej pripravilo že 24. Festival. Kljub hotenju organizatorjev, da bi se predstavili tudi ansambli iz zamejstva, so nastopile le skupine iz matične države. Strokovna komisija je proglasila za zmagovalce skupino Primorski fantje iz Pirana, ki si je prisvojila nagrado s pesmijo Amore, amore.

PRIMORSKI UČITELJI je naslov knjige Minke Pahor, v kateri je z dokumentarno vestnostjo zbrano gradivo o učiteljih, ki so morali delovati pod fašistično oblastjo. V knjigi je omenjenih čez tisoč oseb, ki jih je avtorica nabrala iz zelo obširnega seznama arhivov, anket, osebnih dopisov in lastnih doživetij. Knjigo je izdal tržaški Odsek za zgodovino pri Narodni in študijski knjižnici.

VINSKA POT TERANA — zemljevid — je doživel ponatis, s katerim je možno „obresti“ osemnajst gostiln od Opčin skozi repentabsko in zgoniško občino, do Mavhinj. Zemljevid je natisnjen v štirih jezikih (slovensko, italijansko, nemško in angleško). Poleg terana ponujajo v gostilnah tudi okusna jedila.

Osebne novice

Rojstvo: V Bresci v Italiji se je 16. avgusta rodil Maksimilian, sin Fausta Gorno in prof. Angele roj. Cukjati.

Čestitamo!

Krst: V cerkvi San Isidro Labrador je bila krščena 6. avgusta Ljudmila Marija, hčerka Germana Ravarotto in Pavlinke roj. Voršič. Botrovala sta Noemí Ravarotto in Tomaž Voršič.

Čestitamo!

Poroka: V slovenski cerkvi Marije Pomagaj sta se v soboto, 20. avgusta, poročila inž. Jože Snoj in Sonja Zorko. Priče so bili ženinovi starši Stane in Marija Snoj ter nevestina mati Ivanka in brat inž. Marijan Zorko. Med poročno mašo je pel zbor Gallus, poročil ju je župnik Anton Bidovec.

Čestitamo!

Smrti: Umrli so: Marija Bajuk (77) v Mendoza, Mira Dobovšek (89) v Ljubljani Angel Janežič v San Justu in Pavel Urbanč (15) v Transradiu.

Naj počivajo v miru!

naš DOM SAN JUSTO

Očetovski dan

Veliko število očetov se je odzvalo povabilu mladine na praznovanje njihovega dneva. Tudi nekatere mamice so bile navzoče. Ob prepevanju najmlajših, ob bogatih izrazih iskrenih želja ter ob bogatem zajtrku so hvaležni očetje preživeli lepe jutranje ure tega dne. Bili so deležni tudi lepih spominčkov, delo rok najmlajših. Ni dvoma, da taki dogodki pozitivno vplivajo na vse, zato bi bilo lepo, če bi se obdržali še v pozne rodove. Skoraj vsi očetje so s solznimi očmi zapuščali preživete trenutke. Hvaležni so bili gospodičnam učiteljicam za tako skrbno pripravljeno prireditev.

Domobranska proslava

Že pred nekaj leti smo imeli priliko slišati s sanhuškega odra mladega zastopnika, ki je v svojem govoru zagotavljal, da dokler bo tekla med nami slovenska beseda, toliko časa se bodo spominjali dogodkov tistih strašnih dni, ko so mladi slovenski idealisti polagali svoja mlada življenja na oltar domovine. In res tudi letos so mladi pripravili prireditev, ki nas je uvedla v tiste junijske dni leta 1945. Z recitacijami in deklaracijami so se jih spominjali, med posameznimi točkami pa je prepeval mladinski moški zbor pod vodstvom Andreja Selana. Slavnostni govornik pa je bil Marjan Loboda, katerega govor smo imeli priliko brati v eni izmed prejšnjih števil tega tednika. Res, kar z notranjim zadovoljstvom smo zapuščali dvorano v prepričanju, da tudi ko nas več ne bo, se bodo še spominjali naših junakov.

Članska večerja

Za vzdrževanje povezave in družabnosti med svojimi člani odbor Našega doma organizira poleg drugih prireditev tudi članske večerje, ki pa imajo poleg zgoraj omenjenih ciljev tudi sprejem novih

članov. Na letošnji članski večerji se je število članstva povečalo kar s 56 novih članov. Večinoma so mladi, je pa tudi nekaj starejših med njimi. Upajmo, da bo temu številčnemu prirastku sledila nova poživitev družine Našega doma, kot je omenjal v svojem govoru predsednik Janez Albreht. V prijetnem kramljanju in ob lepi glasbi smo mirno uživali dobrote, ki so jih nam pripravili nam že vsem tako znane in požrtvovalne kuharice. Po posladku in pred razdelitvijo „diplom“ je vsem novim pa tudi drugim članom prebrala napovedovalka današnjega večera Danica Malovrh dolžnosti in pravice članov Našega doma.

Družinska nedelja

Po navadi prireja družinsko nedeljo ali otroški dan odbor šole Franceta Balantiča. Tudi letos so se mladi družinski očetje potrudili, da so pripravili lepo in zabavno nedeljo. Že takoj pri maši se je opazilo, da današnja nedelja ni tako navadna nedelja, kajti med mašo so prepevali najmlajši, bralca in napovedovalec so bili mladi očetje in matere.

Po zajtrku pa so se vrstile razne otroške igre, skozi ves dopoldan se je slišal veseli živ-zav pod skrbnim vodstvom prof. Jureta Urbančiča in njegovih sodelavcev. Medtem pa so starši pripravljali kosilo, ki je bilo v spodnjih prostorih. Po izvrstno pečenem mesu so zopet nastopili najmlajši in nam improvizirano prepevali pod vodstvom učiteljic.

Kot zaključek vesele nedelje pa je bil bogat srečolov, ki je osrečil skoraj slednjega navzočega otroka.

Da je res pestro življenje v Našem domu, vam ob vstopu dokazuje oglasna deska, na kateri je polno slik in življenjskih gesel kot npr.: „Družina je biser“ ali „Kjer seješ ljubezen, zraste veselje“ itd. Poleg tega pa ti dokazuje o bogatem življenju v Našem domu tudi sledeči urnik: v ponedeljek kuharski tečaj in odbojka za dekleta; v torek plesni tečaj; v sredo vaja mladinskega pevskega zbora; v četrtek „yoga“ za vse; v petek nogomet za vse; v soboto ljudskošolski tečaj - šola.

Poleg tega pa so že v polnem teku vaje za prihodnji sanhuški mladinski dan in celo vedno intenzivnejši je razgovor o pripravi prihodnje obletnice Našega doma, ki sovpada s Slovenskim dnem.

-č-e

Predavanje dr. Potočnika

V nedeljo, 31. julija je bilo v Domu predavanje zdravnika in vodje socialno-zdravstvenega odseka dr. Rudija Potočnika o kugi današnjega časa — SIDA. Predavanje je imelo namen osvetliti ozadje te smrtonosne bolezni in opozoriti na mere, s katerimi se je lahko ubranimo, ker je zaenkrat SIDA še neozdravljiva. Dr. Potočniku je to uspelo, ker je s preprosto besedo in jasnim izražanjem poenostavil sicer zapleteno medicinsko izrazoslovje. Za preprečitve okužbe je bil izredno poučen video posnetek, ki ga je predavatelj predvajal in je lepo dopolnil njegova izvajanja. Pri razgovoru je bilo med drugim poudarjeno, da je spolno življenje po načelih krščanske morale izredno učinkovito preprečevalno sredstvo proti SIDA, kar pa dnevno časopisje zlepa ne zapiše, kaj šele priporoča.

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliske vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchetto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorij; Lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3^a „M“ - Capital - Tel.: 831-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantse oseo-integrirane; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sreda, petek od 18. do 20. ure - Boulogne Sur Mer 362, La Tablada, Tel.: 652-5638

dr. Marjana Poznič — odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knaps — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Urađuje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Urađuje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

Videokasete

V Knjižnici Zedinjene Slovenije si morete sposoditi tudi videokasete v slovensčini. Najemnina za 1 teden je 2 pesa.

Na razpolago so sledeče videokasete:

1. za otroke: zbirka Leteči medvedki: Pobegli tovornjak - Beli medved; Ostani zunaj - Napad škrlatnih kač; Hura za jajca - Beli dež; Praznik soka - Črni oblak;

Srečno Kekec - Kekčeve ukane; Gasilec Samo I. II. del; To so gadi - Čudoviti prah; Maja in vesoljček; Mladinska - Risanka.

2. za odrasle: Slovenski ljudski plesi: Glasbila in godci; Koroška - Pomurje; Koroška.

Samorastniki - 2. izdaja; Povest o dobrih ljudeh; Dolina miru; Cvetje v jeseni - 2. izdaja; Vesna; Ne čakaj na maj (nekako

Slovenska kulturna akcija Kulturni večer dr. Franc Rode KRŠČANSTVO IN KULTURA v petek, 9. septembra, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SDO

Pristavska mladina

SFZ

te vabi na svoj

24. MLADINSKI DAN,

ki bo 4. septembra 1994

8.00 Začetek tekmovalj

11.15 Dviganje zastav

11.30 Sveta maša

13.00 Kosilo

18.30 Kulturni program

Ali že veš, kateri orkester bo ta dan igral?

Te pričakujemo!

SDO

Sanjuška mladina vabi na

SFZ

33. MLADINSKI DAN

v nedeljo, 11. septembra 1994

ob 8. uri: Pričetek s sv. mašo,

nato dviganje zastav v Našem domu in tekme v odbojki in „truco“

ob 13. uri: Kosilo

ob 19. uri: Kulturni program

Sodeluje Rock & Polka

Vas pričakujemo!

Obletnica Slomškovega doma — NEDELJA 18. SEPTEMBRA

OBVESTILA

SOBOTA, 3. septembra:

Zveza mater in žena: Program odpade, sv. maša ostane.

Koncert: Niños y Jóvenes Cantores de Bariloche, v Quilmesu, Hipolito Yrigoyen 682, ob 19.

NEDELJA, 4. septembra:

Mladinski dan v Castelarju.

Koncert: Niños y Jóvenes Cantores de Bariloche, v katedrali v San Isidro ob 16.30.

PETEK, 9. septembra:

Kulturni večer SKA: dr. Franc Rode - Krščanstvo in kultura, ob 20 v Slovenski hiši.

SOBOTA, 10. septembra:

Srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

NEDELJA, 11. septembra:

Mladinski dan v San Justu.

SOBOTA, 17. septembra:

Mladinski pevski zbor San Justo:

Koncert ob 20. uri

NEDELJA, 18. septembra:

Obletnica Slomškovega doma s celodnevno prireditvijo.

SREDA, 21. septembra:

Sanmartinska Liga žena mati ima sestanek ob 18.30.

NEDELJA, 25. septembra:

V Rožmanovem domu spominska maša za gen. Rupnika z govorom dr. Stanka Kocipra. Na razpolago domače kosilo.

nadaljevanje Vesne); Kamniški koledniki; Trg Republike Slovenije v Mendozii; Slovenija; Triglavski narodni park I. II. in III.; Triglavska kapela; Portret Milana Klemenčiča - slovenskega lutkovnega ustvarjalca; Charles Chaplin.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N ^o 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N ^o 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N ^o 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 60; obmejne države Argentine 90
USA dol.; ostale države v obeh Amerikah
100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Av-
stralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno
pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

Sporočamo,

da je telefon na stanovanju
slovenskih dušnih pastirjev,
Bolaños 125, spremenil svojo
karakteristiko in ima od sedaj
dalje številko

671-9072.

Sestanek staršev Prešernove šole

bo v nedeljo, 11. septembra,
po sv. maši.

Z arh. J. Vombergarjem bo raz-
govor o televiziji v naših družinah.
Vsi najlepše vabljeni!

Iskren Bog plačaj

vsem, ki so mi stali ob strani v hudi bolezni. Predvsem pa dr. Ju-
retu Rodetu za duhovno oskrbo in dr. Petru Hafnerju, ki je z vso
požrtvovalnostjo vodil zdravniško ekipo.

LOJZE STERLE

V Sloveniji je 25. avgusta umrla gospa

Mira Dobovšek,

dolgoletna ravnateljica zavoda za slepe.

Bog naj ji bo dober plačnik!

Svakinja Pavlina Dobovškova
v imenu vseh Dobovškovih v Argentini in Sloveniji

Ljubljana - Buenos Aires